

bindelse blot minde om et enkelt Forhold. Vi fik i Januar Maaned 1924, tror jeg, det var, en Diskontoforhøjelse, og jeg erindrer tydeligt, at den Dag, da dette Spørgsmaal behandlede her i Folketinget, udtalte Ordføreren for det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Rode, at naar der kunde føres en saadan Politik, naar Nationalbanken kunde forhøje sin Diskonto paa Trods af Finansministerens Ønske, var det et Vidnesbyrd om, at der overhovedet ingen Regering var i dette Land. Forleden Dag udtalte det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, at det var ikke altid, man i Politikken anvendte en ærlig Alen overfor sine Modstandere. Nej, her er blandt andet et Eksempel, som man i saa Henseende med Rette kan anføre overfor det radikale Venstre, der saa vist ikke har anvendt den ærlige Alen eller den samme Alen overfor de to Regeringer, Venstregeringen forud og den nuværende Regering. Forholdet er jo nemlig det, at vi vel havde Diskontoen paa 7 i op mod 4 Maaneder under Ministeriet Neergaard, men vi havde den i samme Højde i ca. 17 Maaneder under Ministeriet Stauning, uden at dog det radikale Venstre under dette sidste Ministerium overhovedet rejste Angreb mod Regeringen, fordi den ikke fremskaffede en Diskontoneedsættelse, saaledes som man havde rettet Angreb overfor Venstregeringen paa det Tidspunkt, da Forhøjelsen fandt Sted. Derfor forstaar jeg udmærket, at det radikale Venstres Ordfører følte Trang til at sige, at det var ikke altid i Politik, at den ærlige Alen blev anvendt. Og vedrørende det Prisniveau, som vi havde paa det Tidspunkt, da Venstre afgav Regeringsmagten, og det Prisniveau, vi har haft under den socialdemokratiske Regering, vil jeg minde om, at Pristallet, da Venstre traadte fra, var 209, og at det under Ministeriet Stauning er steget til 221 og paa det nuværende Tidspunkt er 219. I den Henseende har man altsaa ikke været i Stand til at præge Prisforholdene paa en saadan Maade, at det var en Indfrielse af de Løfter, man gav Vælgerne, da man gik ud i Kampen mod Venstres Regering. Jeg har den Opfattelse, at disse forskellige Ting udmærket er i Stand til at øve deres Indvirkning ikke alene paa adskillige af de Vælgere, der ved sidste Folketingsvalg gav Socialdemokratiet deres Tilslutning maaske for første Gang, men de har ogsaa nok en Gang imellem øvet deres Indvirkning dybere ind blandt Socialdemokratiets Vælgere. Der er ikke nogen Tvivl om, at man havde opdraget sine Vælgere

til at vente sig noget ganske enestaaende, blot Repræsentanter for Socialdemokratiet havde faaet Regeringen overtaget, i den Henseende er de Resolutioner illustrerende, som man her i Hovedstaden dels den 23. April 1924, dels den 13. Juli 1925 vedtog vedrørende Fællesrepræsentationens Stilling til Regeringen og visse af Regeringens Handlinger. Det er ganske aabenbart for enhver, som har læst disse Resolutioner igennem, at der er ikke saa lidt Forskel i den Stemning, der herskede overfor Regeringen paa de to forskellige Tidspunkter. Der er derfor god Grund til at mene, at Morgenrøden for det socialdemokratiske Parti i alt Fald foreløbig er forbi, og der er maaske ogsaa Grund til at mene, at Middagshøjden allerede er passeret, og at man nu for Socialdemokratiets Vedkommende er fuldkommen klar over, at man nærmer sig Aftenstunden.

Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, sagde bl. a. i sin Ordførelse, at Svesketolden var blevet Symbolet i den Neergaardske Politik, da han begyndte at beskutte almindelige Forbrugsartikler, som om de var Luksus — det var jo en vittig Udtalelse, og i den Henseende har det ærede Medlem Hr. Rode visse Evner —, men man maa da have Ret til at spørge, om da det radikale Venstre har noget Symbol for sin egen Politik. Jeg ved ikke, om der er noget Symbol for det ærede Medlem Hr. Rodes Politik deri, men jeg ved, at det ærede Medlem ikke holder ret mange politiske Taler hverken ude i Landet eller her i Rigsdagen, uden at han stadig væk kredser om Partiet Venstre, om dets Stilling til de forskellige Spørgsmaal og Muligheden for, at denne Stilling kunde resultere i det ene eller andet for ham ønskelige Resultat. Jeg synes, at man kunde have Ret til at sige et Par Ting i Anledning af det ærede Medlems stadig gentagne Behandling af Venstres Forhold. Jeg tror, at man i nogen Grad kan sammenligne det med den Tilbøjelighed, der er indenfor visse religiøse Sekter, til at spaa Verdens Undergang; saadanne Spaadomme er fremsat ikke saa sjældent, men hver Gang de har været fremsat, viser det sig, at vor Moder Jord fortsætter sin Bane uanfægtet af disse Spaadomme, og at Folk ikke lader sig afficere meget deraf. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser om Venstre vil have lige saa liden Virkning paa Venstres Vælgere som Sekternes Spaadomme om Verdens Undergang. Der er ingen Anledning for det ærede Medlem til at slagte Fedekalven, der bliver ingen Brug for den i den Anledning.